

NÁVRH
ROZHODNUTIE O REGULÁCII CIEN

Číslo: /OTR/2014

Bratislava, 2.septembra 2014

Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, odbor technickej regulácie (ďalej len „úrad“), ako orgán príslušný na konanie podľa § 6 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon“), na základe § 48 ods. 3 zákona vo veci určenia maximálnej výšky priamych platieb účastníkov za služby spojené s prenosom čísla v pevnej verejnej sieti a v mobilnej verejnej sieti rozhodol nasledovne:

všetky podniky sú povinné na základe tohto rozhodnutia vydaného podľa § 48 ods. 3 zákona požadovať od účastníka za služby spojené s prenosom čísla priamu platbu v maximálnej výške 0,- euro v prípade prenosu čísla v mobilnej aj v pevnej verejnej sieti. Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť po uplynutí 30 dní od jeho zverejnenia vo vestníku úradu.

Odôvodnenie:

Právny základ a východiská pre vydanie rozhodnutia

Úrad v máji 2009 vydal *Opatrenie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky z 26. mája 2009, č. O – 19/2009, ktorým sa ustanovujú podrobnosti zabezpečenia prenositeľnosti telefónneho čísla*. Dňa 28.5. 2009 úrad v tlačovej správe (<http://www.teleoff.gov.sk/index.php?ID=1821>) odporúčal podnikom nepožadovať priame úhrady užívateľov za služby spojené s prenositeľnosťou čísla, a ak podniky priamu úhradu užívateľov za služby spojené s prenositeľnosťou čísla požadujú, tak úrad odporúčal, aby bola maximálne vo výške 4 eur (120,50 SK). V roku 2011 vydal úrad nové *Opatrenie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky z 30. novembra 2011, č. O-22/2011 o podrobnostiach týkajúcich sa prenosu čísla*. Uvedené opatrenie nestanovuje vo svojom znení v administratívnom postupe spôsob a výšku platby pre zákazníkov za prenos čísla k inému podniku. Následne úrad vydal tlačovú správu, v ktorej vyššie spomínané odporúčanie zopakoval. Dňa 11.4. 2013 úrad tlačovou správou upozornil, že európsky trend

smeruje k nepožadovaniu poplatkov za prenesenie čísla (<http://www.teleoff.gov.sk/index.php?ID=7251>). V tlačovej správe zo dňa 1.10. 2013 úrad odporúča úradom nepožadovať úhradu za prenesenie čísla (<http://www.teleoff.gov.sk/index.php?ID=7991>).

Úrad sa problematikou maloobchodných poplatkov za prenos čísla začal zaoberať už v druhej polovici roku 2013.

Dňa 25. 9. 2013 oslovil úrad podniky s otázkami súvisiacimi s **veľkoobchodnými cenami** (ďalej len „VOC“) ktoré zneli nasledovne:

- aké kategórie činností radí váš podnik do procesu pre zabezpečenie prenosu čísla?
- aké sú nákladové položky pre jednotlivé činnosti v týchto kategóriách?
- akým spôsobom vyčísľujete tieto náklady?
- aké vysoké sú tieto náklady?
- a akým spôsobom sú tieto náklady kompenzované medzi podnikmi navzájom?

V súvislosti s **maloobchodnými cenami** (ďalej len „MOC“) úrad požadoval odpovede na otázky:

- akú výšku maloobchodných poplatkov požadujete od zákazníka za službu prenesenia čísla k inému podniku?
- a za aké úkony a služby požadujete túto úhradu od zákazníka?

Úrad oslovil s týmito otázkami tri podniky poskytujúce elektronické komunikačné služby v mobilnej sieti a najväčšie podniky v pevnej sieti podľa počtu účastníkov. Na otázky odpovedalo 14 podnikov poskytujúcich telefónnu službu. Z uvedeného počtu 6 podnikov neúčtuje za prenesenie čísla účastníkovi žiadny poplatok. U ostatných podnikov sa výška poplatku pohybuje od 4,8 Eur do 25 Eur.

Nákladové položky pri VOC pre jednotlivé činnosti predstavujú podiel človekohodín potrebných na vykonanie jednotlivých úkonov. Odborný odhad na jeden prenos čísla je 0,25 človekohodiny. Orientačne bola stanovená cena za spracovanie jedného prenosu čísla na úrovni mzdových nákladov na 2 eurá. Všetky vyššie uvedené činnosti vykonávajú pracovníci ako súčasť iných činností, ktoré tvoria ich hlavnú pracovnú náplň. Náklady na prenositeľnosť čísla, najmä oblasť prevádzkových nákladov, nie sú v podnikoch vyčísľované. Zmluvy o prenose čísel zabezpečujú len pokrytie nákladov na prenos v prípade, že zákazník odchádza. Náklady spojené s prenosom čísel sú voči ostatným nákladovým položkám podnikov zanedbateľné a podniky si ich vzájomne kompenzujú. Uvedené interné činnosti majú operátori automatizované a preto nepredstavujú záťaž pre operátora.

V novembri 2013 sa úrad obrátil na Komisiu na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len

„Komisia“) pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky so žiadosťou o posúdenie praxe v súvislosti so zmluvou o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 zákona. Úrad vo svojom podnete poukázal na konanie podnikov spojených s účtovaním maloobchodného poplatku za prenositeľnosť čísla odovzdávajúcim podnikom, od ktorého účastník – spotrebiteľ odchádza k inému poskytovateľovi verejných služieb.

Dňa 6.6. 2014 bola úradu zaslaná odpoveď. Komisia v odpovedi uviedla, že *„podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.* Spoplatňovanie prenositeľnosti čísla odovzdávajúcim podnikom, pričom spoplatnenie znáša účastník napriek skutočnosti, že medzi odovzdávajúcim a prijímajúcim podnikom existujú aj veľkoobchodné poplatky za prenositeľnosť čísla, ktoré si podniky navzájom účtujú, spĺňajú *„podľa názoru Komisie znaky nekalej obchodnej praxe a neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je spôsobilá naplniť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.“* Komisia vo svojom stanovisku ďalej uviedla, že článok 30 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (ďalej len „smernice o univerzálnej službe“) hovorí, že *„národné regulačné orgány zabezpečia, aby tvorba cien medzi operátormi a/alebo poskytovateľmi služieb bola v súvislosti so zabezpečením prenositeľnosti čísel nákladovo orientovaná a aby prípadné priame poplatky účastníkov nepôsobili na účastníkov odrádzajúco pri zmene poskytovateľa služby.“*

Komisia zároveň uviedla, že rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 1. júla 2010 vo veci C-99/09 Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o. o. proti Prezes Urzedu Komunikacji Elektronicznej, v ktorom sa uvádza *„že článok 30 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľom týkajúcich sa elektronických komunikačných služieb (smernica univerzálnej služby) sa má vykladať v tom zmysle, že národný regulačný orgán musí pri posudzovaní odrádzajúceho charakteru priameho poplatku, ktorý majú spotrebiteľia zaplatiť za využitie služby prenosu čísla, zohľadniť náklady, ktoré vznikajú operátorom mobilnej siete v súvislosti s poskytovaním tejto služby. Má však možnosť stanoviť maximálnu sumu tohto priameho poplatku, ktorý môžu operátori požadovať, na nižšej úrovni, než sú náklady týchto operátorov, ak by výška poplatku bola vypočítaná len na základe nákladov mohla užívateľov odradiť od využitia možnosti prenosu.“*

Komisia sa vo svojom stanovisku ďalej domnieva, že *maloobchodný poplatok je spôsobilý narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa a vyslovila názor, že maloobchodný poplatok za prenositeľnosť čísla možno považovať za nesúladný so zmyslom a cieľom európskych noriem na ochranu spotrebiteľa.*

Všeobecne platí, že poplatok neprináša spotrebiteľovi nijaký materiálny (skutočný) prospech v podobe odplatného krytia poskytovanej služby, príp. predstavuje skrytú sankciu za (predčasné) ukončenie zmluvy, je vždy plnením z neprijateľnej a od začiatku neplatnej zmluvnej podmienky. Komisia k otázke, či v prípade, že odovzdávajúcemu podniku nevznikajú pri prenose účastníckeho čísla žiadne náklady, respektíve ich má uhradené prijímajúcim podnikom je možné považovať spoplatňovanie tejto služby účastníkovi za bezdôvodné obohatenie zaujala nasledovné stanovisko – podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Komisia vyjadrila na záver názor, že požadovanie úhrady nákladov od spotrebiteľa, pričom sú tieto náklady už uhradené prijímajúcim podnikom, možno považovať za bezdôvodné obohatenie.

Dňa 6.5.2014 úrad oslovil 12 podnikov poskytujúcich elektronické komunikačné služby a požiadal ich o zodpovedanie nasledujúcich otázok:

- aké vysoké sú Vaše veľkoobchodné náklady (bez DPH) a MOC (s DPH) za **vybavenie jednej žiadosti na prenos jedného čísla** k inému podniku
- akou **legislatívnou normou** zdôvodňujete požadovanie poplatku (v pozícií odchádzajúceho podniku, resp. prijímajúceho podniku) za poskytnutie služby zákazníkovi, ktorý **o službu prenesenia čísla** v zmysle opatrenia č. O-22/2011 o podrobnostiach týkajúcich sa prenosu čísla, **požiadal prijímajúci podnik.**

V stanovenej lehote odpovedalo na list 8 oslovených podnikov. Z odpovedí vyplynulo, že veľkoobchodné náklady na vybavenie jednej žiadosti na prenos jedného čísla k inému podniku sa pohybujú v rozmedzí 1 až 52 EUR v prípade prenosu čísla v pevnej sieti a 1 až 33 EUR v prípade prenosu čísla v mobilnej sieti. Uvedené náklady si podniky navzájom kompenzujú v rámci veľkoobchodných vzťahov. Maloobchodná cena za vybavenie jednej žiadosti na prenos jedného čísla sa pohybuje v rozmedzí 0 až 5 EUR v prípade prenosu čísla v pevnej sieti a 0 až 8 EUR v prípade prenosu čísla v mobilnej sieti.

Dňa 4.6.2014 úrad vyhlásil vo svojom vestníku a na internete otvorenú verejnú výzvu podnikom, ktoré poskytujú verejnú telefónnu službu na vydanie verejného príslubu o nepožadovaní priamej platby za prenesenie telefónneho čísla.

Dňa 9.6.2014 úrad oslovil 14 podnikov, ktoré poskytujú verejnú telefónnu službu a majú zmluvy o prepojení sietí so žiadosťou o informácie, či požadujú od odchádzajúcich alebo prichádzajúcich účastníkov priamu platbu pre prenesenie čísla. Zároveň úrad oslovené podniky požiadal o informovanie, či plánujú alebo uvažujú o zrušení takýchto poplatkov. Z odpovedí vyplynulo, že z 13 oslovených podnikov

požadujú od odchádzajúcich účastníkov priamu platbu len dvaja. Jeden z operátorov, ktorý požadoval od odchádzajúcich účastníkov priamu platbu za prenesenie čísla uviedol, že plánuje poplatky zrušiť a druhý sa k plánu nevyjadril. Jeden podnik odpovedal, že *„nakoľko dodnes naše čísla nepoužívame neriešili sme tieto otázky voči našim zákazníkom. Nevieťm tým pádom ani korektne odpovedať na zadané otázky.“*

Dňa 4. 8. 2014 spoločnosť Orange Slovensko a.s. na svojom webovom sídle (http://m.orange.sk/fileadmin/orange/user_uploads/dokumenty/onas/tlacove-centrum/pravne-dokumenty/140801_verejny_prisľub_NP.PDF) zverejnila Verejný prísľub nepožadovať od účastníkov priamu platbu za prenesenie čísla najneskôr od 1.1. 2015.

Dotazník národným regulačným orgánom v európskych krajinách

Úrad oslovil partnerské regulačné úrady v Európe, aby sa podelili so skúsenosťami pri regulácii výšky poplatkov pre zákazníka za prenos čísla. Dňa 26. 9. 2013 poslal úrad členským štátom EÚ a pridruženým krajinám otázky súvisiace s reguláciou ceny za prenos čísla. Dňa 6. 11. 2013 úrad oslovil tieto krajiny s doplňujúcimi otázkami.

Na otázku **„Regulujete VOC za prenos fixných/mobilných čísiel“** odpovedalo 16 oslovených krajín. K regulácii dochádza v 10 členských štátoch. V Poľsku sa VOC regulujú len pre prenos čísel v pevnej sieti a v Rumunsku len v prípade prenosu čísel v mobilných sieťach.

Na otázku **„Regulujete MOC za prenos fixných/mobilných čísel“** odpovedalo 16 štátov. Regulovaná MOC 0,- Eur je v 3 členských štátoch Európskej únie. V ďalších 13-tich krajinách, kde je nulový poplatok za prenos čísla, je táto suma stanovená dohodou medzi podnikmi. V Portugalsku nedochádza k regulácii avšak národný regulačný orgán monitoruje vývoj cien. V Poľsku zákazníci nemusia platiť za prenos čísla. V Českej republike sa platí poplatok len v pevnej sieti. V Nemecku je stanovená maximálna cena za prenos čísla, pri prekročení ktorej zasiahne národný regulačný orgán.

Na otázku, „**Ktoré položky obsahuje regulovaná cena a akú cenovú metodológiu regulátor použil**“, 11 zo 17 regulátorov neodpovedalo, alebo odpoveď nebola úplná.

Regulátori použili na stanovenie regulovaných cien metódy:

- verejný prieskum,
- pevným určením v rámci rozhodnutia,
- verejnej konzultácie medzi regulátorom a operátormi,
- určená ako nákladovo orientovaná bez presnej definície, ktoré náklady sú povolené.

Regulátori, ktorí počítali VOC cenu, použili tieto nákladové položky:

- proces nastavenia čísla v ústredni a v zákazníckom systéme,
- náklady na spoluprácu s treťou stranou,
- personálne náklady na prenos,
- personálne náklady na relevantný tréning,
- náklady na budovu,
- podporné služby,
- IT náklady.

Spôsoby regulácie poplatku za prenos čísla v niektorých krajinách EÚ

Fínsko – ustanovením v zákone¹. Telekomunikačný operátor nesmie účtovať poplatok od účastníka za prenos telefónneho čísla k inému telekomunikačnému operátorovi.

Slovinsko – ustanovením v sekundárnej legislatíve. Súčasná maloobchodná cena max. 5 eur na financovanie prenositeľnosti čísel je platná pre pevné a mobilné siete. Cena bola stanovená na základe referenčnej úrovne s ostatnými krajinami EÚ a prostredníctvom verejnej konzultácie.

Chorvátsko – ustanovením v sekundárnej legislatíve. Podľa článku 25 nariadenia o prenose čísla prijímajúci operátor nesmie niesť administratívne náklady odovzdávajúceho operátora týkajúce sa prenosu čísel. Prevádzkovatelia nesmú požadovať od koncových účastníkov, ktorí požiadali o prenos čísla iné dodatočné náhrady týkajúce sa služby prenosu čísla.

Maďarsko – ustanovením v sekundárnej legislatíve. Nariadenie umožňuje prijímajúcemu prevádzkovateľovi uložiť jednorazový poplatok za prenos čísla, ktorý nepresahuje primerané náklady vzniknuté v súvislosti s dokončením prenesenia (6

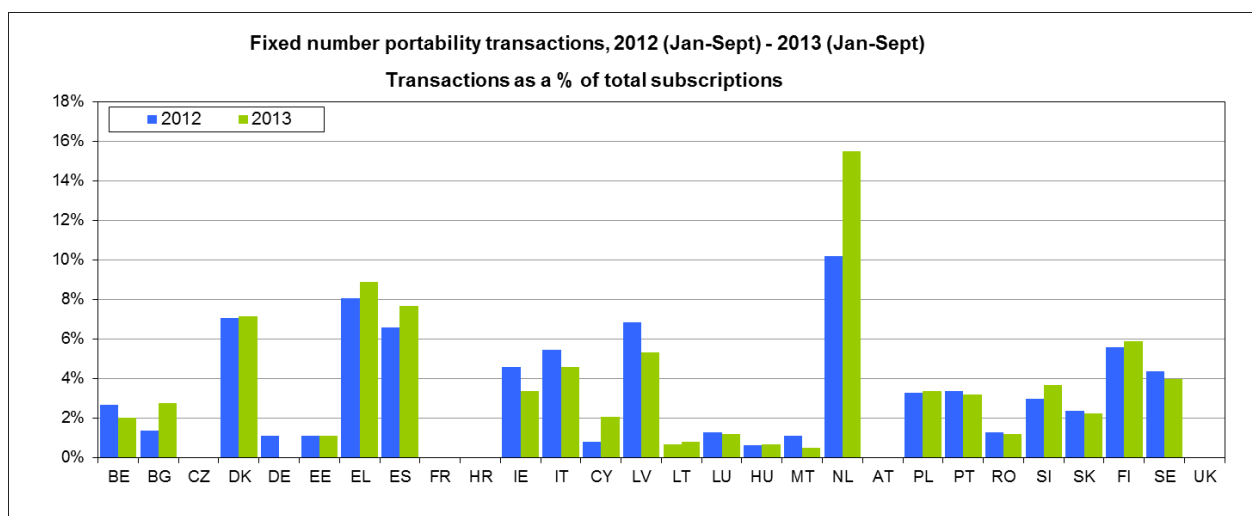
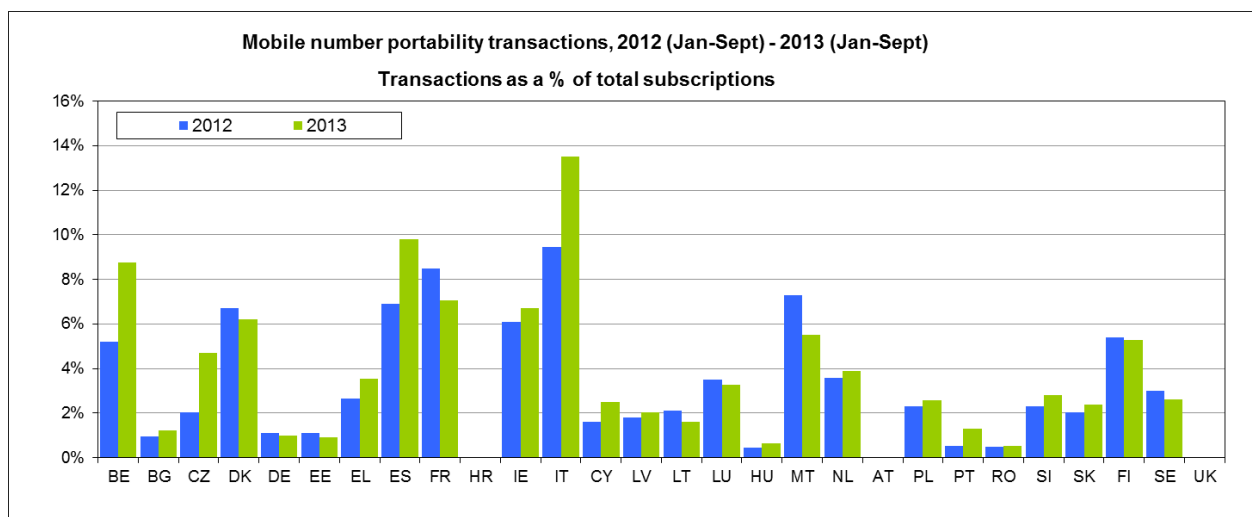
¹ § 51 ods. 2, <http://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/2003/en20030393.pdf>

až 8 eur). V Maďarsku sa neuplatňujú v praxi maloobchodné ceny za prenositeľnosť čísla.

Grécko - Maloobchodná cena (použitá prijímajúcim operátorom) pre prenos pevného/mobilného čísla nie je regulovaná. V praxi sú na trhu nulové maloobchodné ceny za prenesenie pevných/mobilných čísel s cieľom prilákať nových zákazníkov. Odovzdávajúci operátori nemajú právo požadovať akékoľvek maloobchodné poplatky od svojim odchádzajúcich účastníkov za prenos čísla von.

Cyprus - Nereguluje maloobchodnú cenu za prenos čísel. Zákazníci neplatia poskytovateľovi za prenos čísla. Poskytovatelia sa rozhodli pokryť príslušné náklady.

Vývoj prenos mobilných a fixných čísel v pomere k počtu prenesených čísel ku všetkým číslam účastníkov - roky 2012-2013 v EU (Zdroj: Európska Komisia).

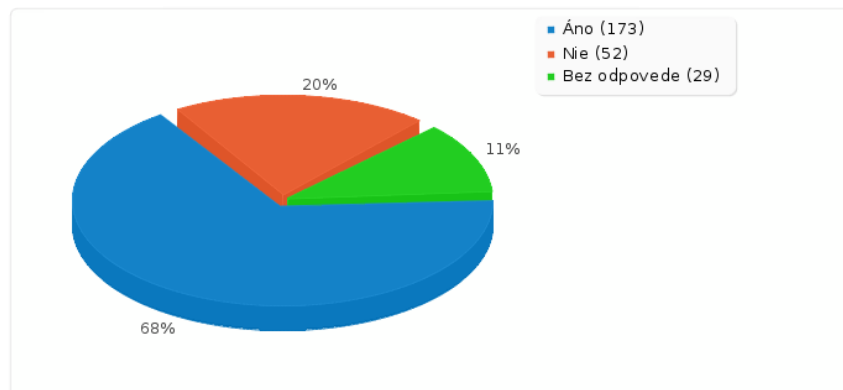

Dotazník pre verejnosť

Dňa 19.11.2013 úrad zverejnil on-line dotazník, pomocou ktorého vykonal prieskum medzi užívateľmi verejnej telefónnej služby na území Slovenskej republiky. Úlohou dotazníka bolo zhromaždiť informácie o skúsenostiach užívateľov s prenositeľnosťou telefónneho čísla.

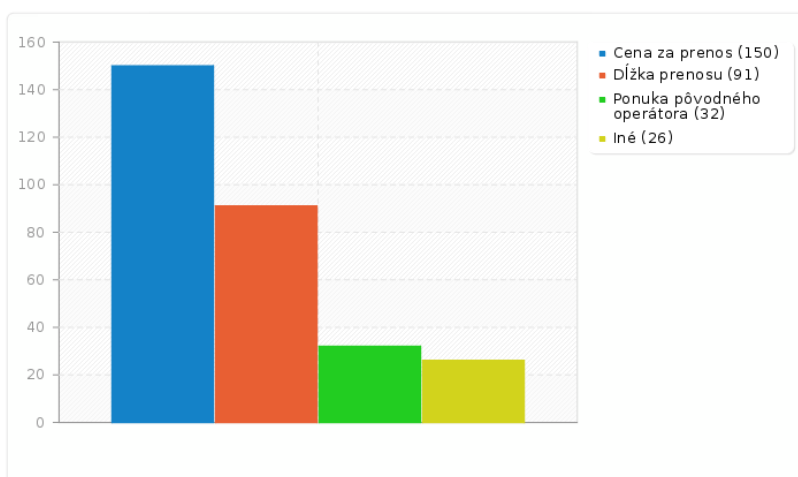
Pre analýzu úrad vybral a použil odpovede na nasledujúce otázky:

Stretli ste sa pri prechode k inému operátorovi s odrádzajúcimi prekážkami?		
Odpoveď	Počet	Percentuálny podiel
Áno	173	68.11%
Nie	52	20.47%
Bez odpovede	29	11.42%

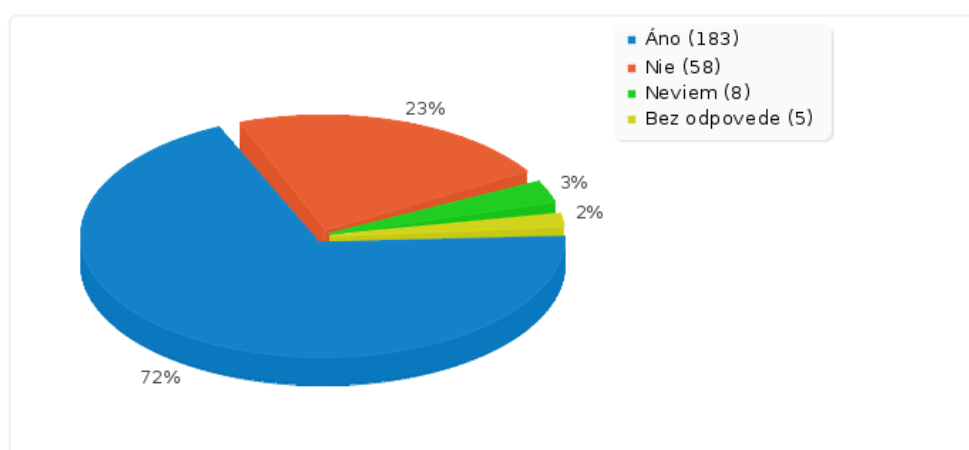
Ak áno, aké odrádzajúce prekážky to boli?

Odpoveď	Počet	Percentuálny podiel
Cena za prenos	150	59.06%
Dĺžka prenosu	91	35.83%
Ponuka pôvodného operátora	32	12.60%
Iné	26	10.24%

Je pre Vás poplatok za prenesenie čísla odrádzajúci?

Odpoveď	Počet	Percentuálny podiel
Áno	183	72.05%
Nie	58	22.83%
Neviem	8	3.15%
Bez odpovede	5	1.97%

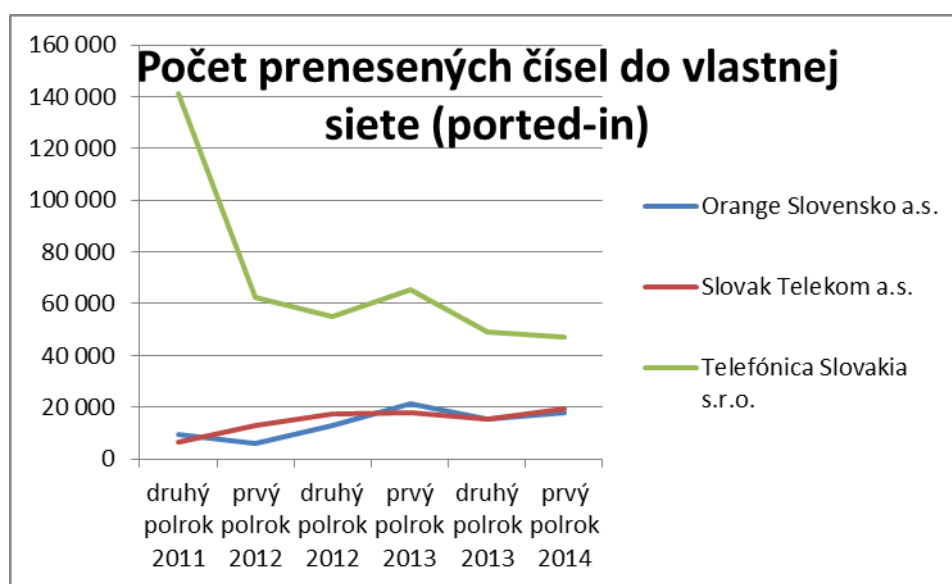
Niekoľko názorov a pripomienok respondentov naznačuje nezmyselnosť požadovania poplatku za tento druh služby:

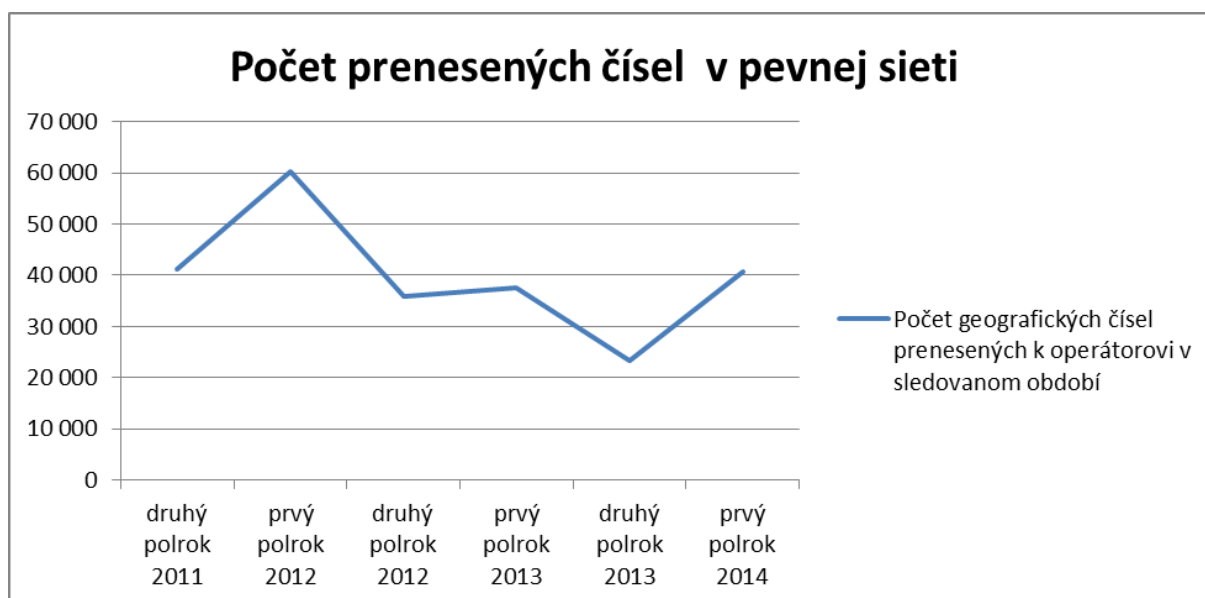
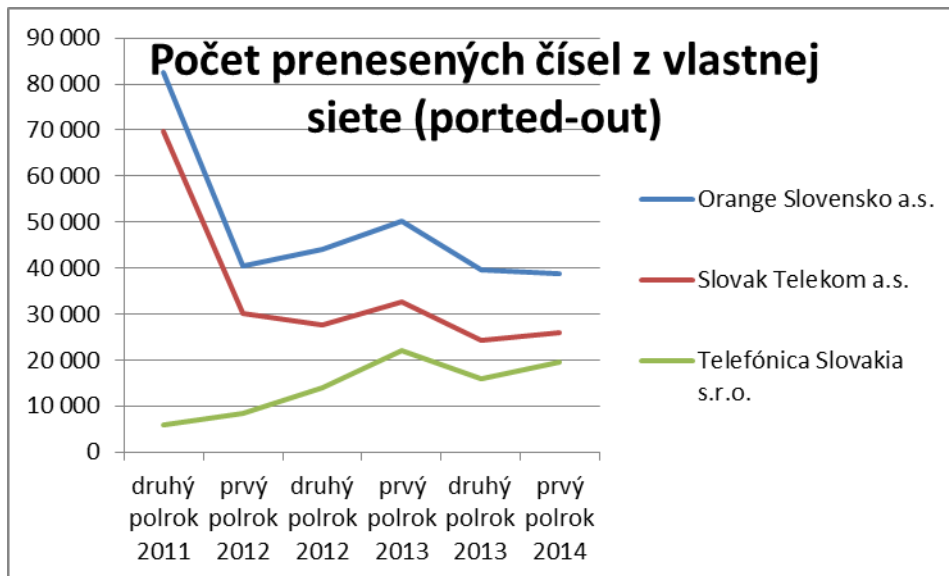
- „Poplatok za prenos ma síce neodradil, pretože som dostal bonus za prenos u nového operátora, ale zrušenie tohto poplatku by som privítal. Ved' okrem telefonických operátorov si asi nikto nespomína odchod svojich klientov.“
- „Prenos čísla by mal byť určite bezplatný.“
- „Treba zrušiť poplatky za prenos čísla. Zvýši sa konkurencia medzi operátormi. Poplatok je trestaním zákazníka za odchod ku konkurencii. Operátor má menšiu motiváciu si zákazníka udržať či už cenami alebo službami.“
- „Prenos čísla k druhému operátorovi by mal byť úplne zadarmo!“
- „Keď sa rozhodnem pre prenos čísla, tak by to malo byť bez poplatku, lebo aj tak platíme kadejaké poplatky.“

Štatistické údaje – situácia na Slovensku

Pri analýze uvedenej oblasti použil úrad polročné štatistické hlásenia od podnikov o prenesených číslach.

Počet prenesených čísiel celkom k 30.06.2014 - kumulatívne od roku 2007 (ported-in)	869 428
Orange Slovensko a.s.	96 599
Slovak Telekom a.s.	107 486
Telefónica Slovakia s.r.o.	665 343

Hodnoty v tabuľke a grafické znázornenia ukazujú, že počiatkový nárast žiadostí o prenesenie čísla medzi podnikmi z rokov 2009-2011 sa postupne stabilizuje a má tendenciu, čo sa týka počtov odchádzajúcich a prichádzajúcich zákazníkov, sa u jednotlivých podnikov v nasledujúcich rokoch vyrovnáť.

Výsledky analýzy

Úrad pri tvorbe sekundárnej legislatívy určil vo svojich opatreniach, v ktorých sa ustanovujú podrobnosti zabezpečenia prenositeľnosti čísla, že užívateľ komunikuje a podáva si žiadosť na prenesenie čísla len u prijímajúceho podniku. Službu prenesenia čísla teda poskytuje zákazníkovi prijímajúci podnik. Odovzdávajúcemu

podniku týmto vznikajú zanedbateľné administratívne náklady, ktoré nemôže prenášať na užívateľa. Náklady súvisiace s realizáciou prenosu čísla si teda podniky kompenzujú navzájom na základe nákladov vzniknutých v procese prenosu čísla tak, ako je tento stanovený úradom v *Opatrení Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky z 30. novembra 2011, č. O-22/2011 o podrobnostiach týkajúcich sa prenosu čísla.*

Úrad na základe vlastného prieskumu, ktorý bol zameraný na poplatky účtované pri prenositeľnosti čísla, zistil, že prax spoplatňovania tejto služby je medzi podnikmi rôzna, a v prípade, že účastníkovi účtuje túto službu odovzdávajúci podnik, nie je zrejmé, aké náklady s tým spojené ho k tomu oprávňujú. Podniky, ktoré spoplatňujú účastníka ako odovzdávajúce podniky presvedčivo neidentifikovali jednotlivé položky, ktoré sa premietajú do maloobchodnej ceny, ani nezrejmili akým spôsobom im ich náklady na prenos čísla kompenzujú poplatky za službu prenositeľnosti čísla získané na veľkoobchodnej úrovni.

Ak má odovzdávajúci podnik kompenzované náklady na prenos čísla prijímajúcim podnikom, potom je maloobchodný poplatok pre účastníka neodôvodnený a predstavuje fakticky administratívny poplatok za ukončenie zmluvného vzťahu. Toto by znamenalo spoplatnenie ukončenia zmluvy na dobu neurčitú. Iné spôsoby ukončenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb (vypovedanie, prípadne odstúpenie od takejto zmluvy) nie sú spoplatnené a ani z povahy týchto právnych úkonov nemôžu byť spoplatňované. Poplatok požadovaný odchádzajúcim podnikom od účastníka za prenos čísla môže spôsobovať nezaujem a je ho možné charakterizovať zároveň aj ako odrádzajúci faktor pre účastníka pri podávaní si žiadosti na prenos čísla. Tento názor potvrdila vo svojom stanovisku aj Komisia, keď uviedla, že *„v prípade, ak spotrebiteľ plní maloobchodný poplatok za náklady odovzdávajúceho podniku, ktorých skutočná hodnota nie je známa, resp. aj napriek výške nákladov sú tieto odovzdávajúcemu podniku kompenzované prijímajúcim podnikom, Komisia nevidí žiaden právny dôvod na požadovanie takejto úhrady. Nakoľko by mohlo ísť o majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, Komisia vyslovuje názor, že požadovanie úhrady nákladov od spotrebiteľa, pričom sú tieto uhradené prijímajúcim podnikom možno považovať za bezdôvodné obohatenie.“*

EK v posledných nariadeniach presadzuje názor, že sa má uľahčiť a bezplatne umožniť účastníkom zmena podniku poskytujúceho verejnú službu. Napríklad v *Nariadení európskeho parlamentu a rady č. 531/2012 z 13. júna 2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie* (ďalej len „nariadenie“) v článku 4 *Oddelený predaj regulovaných maloobchodných roamingových služieb* v odseku 3 uvádza, že *„prechod k alternatívne poskytovateľovi roamingu alebo prechod medzi poskytovateľmi roamingu je pre zákazníkov bezplatný a možný v rámci každého tarifného plánu. Nie je spojený so žiadnymi účastníckymi ani dodatočnými fixnými alebo opakovanými poplatkami týkajúcimi sa iných prvkov účastníckych zmlúv ako roamingu v porovnaní s podmienkami platnými pred*

prechodom.“ Problematika prechodu účastníka k alternatívne mu poskytovateľovi roamingu alebo prechodu medzi poskytovateľmi roamingu je teda riešená tak, že takýto prechod podľa článku 4 odseku 3 nariadenia platného od 1. júla 2014 je pre zákazníka bezplatný a nemá byť spojený so žiadnymi účastníckymi ani dodatočnými fixnými alebo opakovanými poplatkami.

Hlavné dôvody regulácie

Úrad pristupuje k regulácii uvedeného poplatku na základe prieskumov na národnej, medzinárodnej úrovni, komunikácie s podnikmi a sledovaním vývoja poskytovania tejto služby na trhu elektronických komunikácií. Za najhlavnejšie argumenty považuje:

1. Na národnej úrovni podniky nepreukázali opodstatnenosť požadovania priamej platby od účastníka odchádzajúcim podnikom za služby spojené s prenosom čísla.
2. Absencia dohovoru medzi podnikmi a úradom o výške platby pre účastníka za prenos čísla.
3. Vymáhanie poplatku od účastníka, ktorý už vlastne prestal byť zákazníkom podniku, od ktorého odchádza je v tomto prípade chápané ako odradenie od prenosu čísla.
4. V rámci nastaveného spôsobu a postupu riešenia prenosu čísla (one-stop shopping) je garantom služby prijímajúci podnik a teda účastník komunikuje len s týmto podnikom.
5. Prijímajúce podniky v rámci získania a udržania si zákazníka ponúkajú účastníkom násobne vyššie benefity za prenos čísla, než je požadovaná výška priamej platby za služby spojené s prenosom čísla.
6. Na medzinárodnej úrovni sa čoraz výraznejšie prejavuje trend nepožadovať priamu platbu od účastníka a väčšina členských štátov za služby spojené s prenosom čísla platby nevyžaduje
7. Názor EK uľahčiť prechod účastníka k inému podniku či už s procesného alebo finančného hľadiska.
8. Takéto vyberanie poplatkov možno považovať za bezdôvodné obohatenie a môže spĺňať znaky nekalej obchodnej praktiky a neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Zhrnutie

Úrad v konaní a pri rozhodovaní postupoval podľa zákona o elektronických komunikáciách a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Úrad takisto prihliadol na príslušné ustanovenia legislatívy Európskeho parlamentu a Rady, ktoré vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách považuje za záväzné pri rozhodovaní v tejto veci.

Keďže jednotlivé podniky si navzájom kompenzujú náklady za služby spojené s prenosom čísla na veľkoobchodnej úrovni, úrad prišiel k záveru že nie je odôvodnené požadovať priame platby od účastníkov.

Úrad postupoval v tomto konaní na základe skutočností, ktoré mu predchádzali a mali vplyv na rozhodnutie vo veci ako aj v súlade so svojou predchádzajúcou rozhodovacou praxou, konal v úzkej súčinnosti s podnikmi a zahraničnými partnerskými regulačnými úradmi a vzhľadom na skutočnosti a tvrdenia uvedené v odôvodnení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Ing. Kamil Mikulášek
riaditeľ odboru technickej regulácie